

Stahstu nodala.

Peelikums pee „Latw. Aw.“ № 50. 1899. g.

Bauris.

Stahsts no Elises Orschefto.

(Beigums.)

Franka eenahza un apstahjāhs pee krahsns. Bahwils, apsehdees us sola, sahka runat nespehzigā balsi:

„Wehl reis es tewi isglahbu, kaut gan tu gri-beji... Ja tu buhtu tur palikufi, tad tu buhtu us wiseem laikeem pasudufi, bet tagad, warbuht, wehl atjehgsees, noschehlofi sawu niknumu un atgreesifees... Birmoreij ka es tewi eeraudsiju, man palikahs tewis schenl, ai, zil schehl! — tavehze es nolwehrejōs, ka es lihds nahwei tewi neatstahschu. Swehrastis naw jōts. Es swehrejū, ka tewi neatstahschu un neatstahju, un lihds nahwei neatstahschu.“

Winam nahzāhs greht runat, bet redsebamš, ka Franka stahw kā fastingufi, winsch peebilba:

„Nu, ko tu tā stahwi?... Getur krahsni, istaba auksta, pagatawo few tehju un dod man ar'... Dari, ko gribi, ko tew wajaga. Tu esi tahda pat fainneeze, kā agrat biji.“

Newareja sinat, kas aiskaneja Franka Bahwila wahrōds, — wina grihlojāhs, no azim tai strau-mehm pluhda asaras un wina nokrita us zekeem. Franka nekleeđa, neraudaja, newaideja, tikai winas plezi raustijāhs no tumšchahm, aisturetahm raudahm. Bet pehz masa brihtina wina mudigi uslehza us lohjahm un sahka turt krahsni. Bahwils azis aif-midfi, guleja gultā. Ai lahwinas, neapsegts, rupjā audekla freklā, plikahm kruhtim un rosahm meerigi guleja Tamijāns. Franka to eeraudsija un apsedja ar sawu lafatu. Wina nesa Bahwilam glahfi tehjas, b t istabas widū apstahjāhs, it kā domas eegrimumi. Waj winsch tik tagad dšers to, ko wina dod... pehz ta, kas wakar notizis? Bet Bahwils nebijāhs, panehma glahfi un sahri to peelika pee sawahm bahlahahm luhpahm. Franka ilgi pastatijāhs us wina, tad stivri peespeeda abas rosas pee gihmja.

„Nodser tehju un leezees gulet... nem kšenu...“ eerunajāhs Bahwils.

„Naw wajadfigs, — klufi atbildeja Franka, — „es palikschu jaku pagalwi... un aijnigichu.“

Agri no rihta Ratscha atnahza apraudsit brahli, eeraudsija Franku un steidsahs atpakal pee wihra. Daitom tur kahda burwiba, spoki. Bet Wihlipsis us reis wisu faprata un stingri atzirta:

„Taws brahlis ir taisni bes jehgas palizis!“

Ratscha eegaudojāhs:

„Nudeen no vrahtha isgahjis: waj nu wewels zilwels tā daritu!“

Kā zitabi isskaidrot scho Bahwila foli winai ne-favrata. Wihlipsis taifjāhs jau braukt us pilsehtu un apjuhdsjet Franku, ka gribejusti sawu wihru no-

galinat, — bet uradniku, par sawa veenahkuma neispildischanu, — bet pagahja deenas diwi, trihs, Ratscha atzerejāhs, ka brahlis to bij us rosahm auklejis, wehlat puhra tai atdewis lihds pufti no sawas semes, wiseem palihdsejis, zil warejis... Tomehr, wisu to wajadleja eewehrot!

„Bet, Wihliw, waj labati nebuhtu list winus meerā? Bai dšhwo, kā grib. Kapehze mums winus spihdsinat? Koppim labat paschi sawu semi un redsejim behrnus, bet Bahwils... lai dara, ko grib...“

Wihlipsis lahdejahs, pukojāhs, katru deenu tai-fijāhs braukt us pilsehtu, bet tā leeta beidsahs tikai ar draudeem. Bahwils arweenu bij bijis tik labš pret wineem, bet Franka tagad nemas wineem wairš azis nerahdijāhs.

Bihba neistureja — gahja apraudsit wezo draugu. Bahwils weschlojāhs, nobahlis, nowahrdis breef-migi. Franka bij paslehpufees preekschnama tumšchakajā kattā, tā ka Bihba to nemas lahga neredseja. Bahwils runaja, ka atpuhtischotees diwi trihs deenas un tad doschotees us upi, jo drihs sahšschotees leetains laiks. Kad Bihba peemineja Franku, winsch patratija galwu un atteiza:

„Tagad wina naw wairš tahda, kā bij. Atjehgufees, labaka palikufi...“

Bahwils teescham to tizeja: jo ne par welti winsch ilgi guledams bij wisu noskattjees. Nefad wina nenahza tam tuwumā. Ja wajadseja ko padot, wina pasneeda no tahleenes, isteepufe roku. Birmā wina nefad neuschahka farunu, bet kad Bahwils ko eerunajāhs, atbildeja klufi, laipni un nefad nepazehla azis. No uradnika pahrnahkufi wina likahs gulet, palikufi few jaku pagalwi. Par welti Bahwils puhlejāhs to peerunat, lai nem kšenu pagalwi un gul gultā. Franka atbildeja ihfi, bet stingri:

„Negrību, naw wajadfigs.“

Bahwils wehl reis fāzija. Frankai isspruta gandrihs ar dufmahm:

„Ko wehl gan nē!...“

Kad Tamijāns kahdreis gribeja pee winas gulet, Franka wispirms tam isskaidroja, ka gulet pee „tehtes“ dands patihkamati, un tad luhdja Bahwilu, lai tas nem behrnu pee sewis. Schitahs, ka jau domas par newainiga behrna tuwumu, tahs dwehfeli pildija bailehm. Reisehm it kā no kahdahm nefaprotamahm bailehm winas gihmis sawilkahs kā framjōds, itin kā preeksch azim tai rehgotos spoki. Darija wina wisu, ko wajadseja: flauzija istabu, gatawoja ehdeenu, agri no rihta waj wehlu wakarā gahja ar kruhfi pehz uhdena, lai ne arweenu nefatiktos, — ar kruhfi tavehze, ka pilnu spanni ta newareja panest. To wisu wina darija klufi, bes trofchna, it kā pate Franka klauktos kahdas tah-

leenes fkanas. Daschreis tà ka isbijusees, atplehstahm azim apstahjâhs istabas widâ. Daschreis ta fahpigi eefleedsahs.

„Kas ir?“ — waizaja Bahwils.

„Nefas, wai, tà nobijos...“ tà negribedama atbildeja Franka.

„No tam tu fahijees?“

Wina neatteiza nefa un turpinaja sawu darbu.

Bahwila firds tihri tusa no tahdas Frankas paklaufibas. Pehdigi tatschu wina labojahs! Tatschu beigâs wina kluwufi walâ no wella, kas to tik ilgi tureja sawôs nagôs! Un lihds ar to Bahwilam palikahs winas gauschi shehl.

„Franka,“ — wiasch fazija fahdreis, — „to tu tà peedaufits funs stahwi auktis nolaidufi un nefkates man azis? Es nedufmojos uf tewi. Es esmu loti preezigs, ka tu esi tahda laba palikufi. Nunâ tà agrat, jolo, fmejees... jautriba naw grehts.“

Franka no fahkuma klawfijahs winu ar nemeeru, tad ar isbrihneschanos, pehdigi aifspeeda azis rokahm un dobji fahka randat.

Bahwils peegahja tai tuwafu. Ko tu bihstees? Kapeh3 tew azis tahdas bailes, it tà tu mironu buhtu redsejufi? Warbuht tu bihstees Deewa fodu par saweem grehteem? Nebihstees! Ka es tew safu — nebihstees! noschelo sawus grehtus un luhds Deewu, Wiasch tew peedos!“

„Kahdu Deewu? nefahda Deewa naw!“ — ruhkti eesmehjahs Franka. Bet Bahwils ilikahs, itâ nemas nebuhtu winas wahrduš dsirdejis un turpinaja:

„Tu wehl neefi weza: zenfees ar godigu dsihwi un fwehtahm luhgſchanahm ilabot sawu pagahni... Palikschu es wefels, paluhgſchu par tewi peedoschannu sawam swainim... un dsihwoſim wiſi klufi, fatizigi... Tad Lawijans paangs leelaks... eemahzifchu to swejot...“

U Bahwila nowahrguſchahs, bahlahs fejas atpogulojahs fmaids.

Franka klawfijahs ne wahrda nefazidama, bet tad Bahwils iſteepa rotu, lai to aplamptu, wina iſmufa preekſchamâ un no tureenes fehtâ, un gandrihs beſ ſpehta noſtrita uſ ſawihtuſchajahm dabſchu lapahm. Ilgi wina fehdeja tà, kamehr iſdsirda aif ſewis ſehrzoſcho balſu:

„Franka!“

Franka atminejahs un ihfi atbildeja:

„Nah3 ſchurp!“

Ubadse tuwojahs lehneem ſokeem. Winai bij loti bail, waj tik Franka nefin, ka wina to nodewufi, bet atkal ſinatriba to mozija iſſinat, kas no jauna notizis pehdeja laifa.

„Kâ klahjahs, mihlâ?“ — uſſahla ubadse. —

„Baldeewš Deewam, ka tu tē... bet laudis faſin to jau runaja...“

„Laudis nefa nefin,“ — atzirta Franka, „es weena wiſu ſinu. Laudis dumji, launi... negehligi, tikai wiasch weens patš labš...“

„Kas, firſnia, taš labais?“ — nepazeetigi praſchinaja Mare.

„Sehdi, es tew wiſu paſtahſtiſchu.“

Wina noſehdahs lihdsâs Frankai, un wiſš, kas to noſpeeda, kas tà atmens guleja uſ wiasch firds, ſwabadâ, dsihwâ ſtahſtâ pluhda par wiasch luhpahm.

Franka ſtahſtija, ka uradnikš to eeflehdsis tumſchâ peebuhwê un ka breeſmigi ſpoki tai rehgojuſchees vreekſch azim. Franka tehlojahs, tà winu eeflodſiſchot zeeumâ, nodoschot teesai, noſuhtifſchot uſ Sibiriju, tatorgâ... Wihru ſagiftejuſi, bet Franka ſin, ka ſods par to naw maſais. Peebuhwê tik tumſchš tà alâ... Franka tauſtidama meklejuſi auflu... leekahs waj wiſu paſauli wina buhtu atdewufi par ſtipru naglu un gabalu auklas, pee ka paſahrtees, paſlehptees no dsihwes ſibelem... no kaneem zilwekeem... no wiſa, no wiſa paſlehptees... Kad nu wina noſalwi un iſſalkufi tà moziuſees pa ſchâuro peebuhwi, aif durwim atſkanejis Bahwila balſš, Franka negribejuſi tizet ſawahm auſim, bet tas bijis wina balſš. Bahwils fitis pee loga un ſauzis peh3 uradnika. Uradnikš ulzehlees, aisdedsis ſwezi un eelaidis Bahwilu. Franka luhrejufi zaur ſchêirbiau un wiſu, glufchi wiſu redsejufi un dsirdejufi.

„Ko tad tu redseji, mihlâ, to dsirdeji?“ — nepazeetigi waizaja Mare.

Wispirms Franka dsirdejufi, ka Bahwils fahziš ſtahſtit uradnikam, ka wina, Franka, neparko nefot wainiga, ka tur — tikai tauſchu walodas un mulkibas; ka wiasch eſot wefels un nefas tam nefot pret Franku. „Iſlaideet wiau, atdodeet man.“ Uradnikš, redsedams ka wiau tik loti luhdsahs, neſturejis un bijis ar meeru. „Tahds mulkis,“ — wiasch ſafa, — „kahdu otu wairš wiſa paſaulê neatradifi!“ Bet Bahwils uſ uradnika ſmeekkeem negreeſa nefahdu wehribu, tikai par wiau, Franku ween, praſchinajis. Uradnikš atſlehdsis peebuhwi, un tam wafadſejis wiau ar ſwezi uſmeklet, tapeh3, ka wina, iſdsirdufi Bahwila ſokus, paſlehpuſees aif muzas un tikai to ween gribejuſi, ka wiau ſeme uſ weetas aprihtu. Bet Bahwils uſmeklejis wiau, panehmis aif rotas un atwedis uſ laiwu... Duht, ſchitâ tà leeta bijufi! To wina redsejufi un dsirdejufi!

Mare, tà uſ muti ſiſta no isbrihneschannahs, noſſchuffſejuſe:

„Bif wiasch labš, tihri tà ſwehts! Tu ar' eſi laimiga, Franka...“

„Bai jods parauj tahdu laimi!“ — eedeſahs Franka.

„Tu nefini pate ſawu laimi, tu to nefaproti,“ — no jauna gribeja uſſahkt Mare, bet Franka to ahtri pahtrauja:

„Wiaſch nolawis mani ar ſawu labſirdibu, ee-
baidijis tā, fa es wairs dſihwot paſaulē newaru
... breeſmigi mau dſihwot ...“

Wina nodrebeja wiſzauri un nobeidsa:

„At tu, Deews! ... Ja es waretu, man lee-
lahs, es to nofiſtu tā traku ſuni ...“

„No tad?“ iſbijuſehs waizaja ubadſe.

„Stahw un ſtahw preekſch manohm azim ...
kur ar' negreeschos, wiſur wiau redſu ... tahda
breeſmiga!“

„Kas ta tahda? Apmeerinees, teiz, kas ſtahw
tew preekſch azim?“

Franka iſbrihnejuſees paſkatijahs uſ wiau.

„Es pate,“ — wina atbildeja.

„Rudeen, tewi ſaunais apſehdis ...“ uſſahka
Mare, bet Franka to ſakhra aiſ rokas.

„Tu neſa neſini un neſa neſaproti,“ — wina
peebilda, — „man paſchai no ſewis bail, no ta, fo
es padarijuſi ... No ta brihſcha, kad es dſirdeju,
fa wiaſch par mani uzadaiſu luhdia, ar mani
laut kaſ notizis tā, fa es wairs newaru dſihwot
paſaulē ... Kaut kaſ mani grauiſch eekſchā ... ne-
kauf gulet ... beedē ... Man paſchai no ſewis un
no wiaa bail ... daudſ wairaf bail, neſa tad, kad
wiaſch mani ſita ... azis newaru pazelt uſ wian
... tahds kauns!“

„Met tahdas domas pee malas, apmeerinees,“
— zenjahs wiau peerunat wezene. — „Zeeni wiau,
mihlē, un tu dſihwoſi, tā Deewa aſoti ... wiſs
buhſ labi.“

Franka noleedſoſchi paſkratija galwu.

„At, es jau ſinu: tahda tā dſihraja — ſamehr
tuſſchā duhſchā — laba, pilnā — pa gabalu jau
war dſirdet ...“

„Ko tu treez mulkibas, Franka? Kas ir?“

Wina apluſa brhtiau.

„Zit man nelabi, Mare ... grauiſch kaut kaſ
manu ſirdi ... tremt ...“

Pazehlahs wehſſch. Franka nodrebinajahs un
ſmagi peezehlahs no jemes.

„Aufſti.“

„Ja,“ — apſtirinaja Mare, — „rudens klagt
... Bet tu ſelta magonite, dob man ſahdu ſaujtau
ſahls, bet zitadi man neſa naw pee putras fo pee-
liit.“

„Daudis runā,“ — ſſatidamahs kaut kur tah-
lumā, pahr upi, runaja Franka, — „kad kahds zil-
weks paſarotees, tad arweenu zelotees wehſſch ...“

„Ja, muld!“ — atteiza Mare. — „Warbuht
riht Bahwils ees uſ upi ... tad es, mihtā, aiſ-
eeſchu pee tewis ...“

„Nu ja, rihtā!“

„Bet ſahli man doſi?“

„Rihtā?“ — gari attahrtoja Franka un wai-
raf ne wahrda neſazidama, gahja uſ mahlahm,
ſprausdamahs ſtarp ſaſaltuſchajahm maikſtehm.

Bahwils ſehdeja pee galba un klaufijahs, fa
Tawijans, ſehdedams tam uſ zekeem, faut fo de-
dſigi ſtahſija.

„Kur biji?“ waizaja Bahwils. Franka atteiza,
fa ſehdejuſi iſtabas galā; laulā zelotees wehſſch.

„Rudens,“ — atteiza Bahwils, — „bet taſ
neſas. Miht es eeſchu uſ upi, lai ari buhs leeli
wikai; tagad uſ wehdſelehm patſ labakais loms.“

Franka klusu zeesdama apſehdahs pee wafarinahm
un tapat klusu zeesdama pabaroja Tawijanu. Ja
ſchini brihdi to buhtu uſluhkojis tayds dwehfeles
paſineis, wiaſch buhtu redſejis, kahds druhms, neiſ-
mehrojams imiſjums atſpogukoſjahs wias azis un
buhtu ſapratis, fa wias dwehfele, tā taurinſch
noranteem ſpahrneem, atfal mozahs uſ tabs lih-
nijas, kaſ atſchkir weſelu prahtu ng wahjpratibas,
meeru no trafuma. Bet Bahwils redſeja ſawā
preekſchā tifa klusu, padewigu ſewecti un domaja
par to, tā to atfal rihtā ſameerinat ar W.ſlipu un
wina ſewu.

Wafarinahs paehduſi. Franka attaiſija ſawu
kaſti, iinehma no turcees reſnu ſarlanu aullu
un uſſehja ſwahrſus. Bahwils negreesa uſ to ne-
kahdu wehribu. Sehdedams uſ gultas, wiaſch ſahka
jau gehrbtees un bij jau weenu ſahbafu nowilzis,
kad Franka pee ahja tam klagt ar guluſcho behrnu
uſ rotahm. Wina zeechi pabutſchoja behrnu un
noliſa gultā lihdijs Bahwilam.

„Eſi labſ pret wiau, tapat tā pret mani biji
labſ ...“ — wina iſchulſteja. — „Wiaſch ne par
fo naw wainigs!“

Bahwils pabrihnejahs.

„Ko tu, ſajukuſi, fo? Waj tad es wiau ne-
mihliju un neſcheloju?“

Bet Franka, ne wahrda neſazidama, paſlanijahs
preeiſch wiaa tiſpat ſemi, tā toreis, kad wiaſch
wiau bij no areſta iſglahbiſ. Bahwils ar neteiza
ne wahrda. Gaiwu nolizis uſ kiſena wiaſch domaja:

„Kaunahs wehl! Newar wehl wiſu aiſmirſt!
Nu, paldeews Deewam! Redſams, tagad jau nu
ir reiſi pee prahta nahluſe.“

Un Bahwils aiſmiga. Wiaſch nedſirdeja, fa
wehſſch arweenu un arweenu palita ſtirrats, nedſir-
deja, fa naktſ widū klusu notſchhtſteja wiaa iſta-
bas durwis.

No rihta, loti agri, to uſmodinaja kauſchu troſſ-
nis. Wiſur mineja Franſas wahrdu. Bahwils
uſlehza augſcham un neuigehrbees, boſahm ſahjahm,
iſſtrehja ahra. Tur, kur beidsjahs Wihliwa ſehda,
netahlu no preeduloja, ſtahweja pulzinſch wihreeſchu
un ſeweeſchu. W ſi ſtaki blauiſtijahs, ſtriudejahs,
un rahdija ar pir ſteem uſ plawiau, kur ſtarp di-
wahm wezahm predehm pazehlahs teews garſch
fruiſ. Streedams Bahwils ſabſirdeja daſchus wahr-
duſ un, tā wahjprahtigs, aiſdrahla pee kauſchu
pulzina. Bet pirms tā wiaſch tur aiſſtrehja, wehſſch

ufpuhta ftivrafi un aif preebehm parahbijahs wairaf kà pušafi wiršemes Frankas farkanaš pliwinošchais preekšauts. Bei ſchihš rošà lupataš Pahwils nefa wairaf neredseja, bet ſaprata wiſu. Tagad ir wiſch wiſu wairš neiſglahšs . . . Wiſch preekbrahš ar roku pee ſchoga, bet wiſa ſeja laifam parahbijahš kaut kaš breeſmigš, tapehž ka ſtaſſcha un Sihba reiſà eeſauzahš:

„Glahbeet, labee kautini! Tureet wiſu — wiſch mirſt!“

Bet Pahwils nenomira. Naw teeſa, ka weſeligi, ſtipri, no dawaš ſpehžigi zilweſi mirſt no firdš zeeſchanahm. Spehžigaiš, weſeligaiš ſemneekš Pahwils Kobizkiš neſakima un pat nepaliſa wahjakiš ſchini wairaf gadu notikumà, kaš kà ugu-niga ſtrihpa ſteepahš wiſa peletajà, weenmułgajà muhſchà. No ta laita jau pagahjuſchi wairaf gadi, bet ir tagad wehl war redſet Nemanas ſwejneeku, kaš wijnahš ſawà latwinà roſchamai rihta gaimai pretim, woj greeſchahš uſ mahjahm wehlà wakarà. Kad wiſch iſtahpž uſ ſmułſchainà kroſta waj peeſtahjahš pee ſalinas, kaš wiſzaur apauguſi meſcha nekkem un ſejara kroceem, wiſu arweenu pawada puika, behrnš — gadu deſmit, gaiſcheem ma-teem, melnahm azim, to apehno gazuš ſproſteš. Wezaiš ſwejneekš druſku ſalihžis, nofirmoiš, wiſch ir toti nopeetnš, kluſš. Behrnš ir ſahrts un weſeligs, arweenu jaurš un wihterè kà putniſch. War redſet, ka ſtarp wineem walda pilniğš meernš. Daitem, tad ſehns wijai ilgi paſuhd beejažà pužu meſcha, no upeš atſtan ſkatiſch ſauzeenš:

„Tawijan! . . . bet Tawijan!“

Un aif garajeem ſteevreem, turuš apklahž puh-fainahš lapas, aiſauzahš ſtata behrna balſina:

„Ku—ku! tehte! . . . ku—ku!“

Šwejneeka druhmajà ſeja parahdahš ſmaidš, bet wiſch ſtati uſſauž puikam, eelect uhdeni podà ar ſakertajahm ſiwim. Tawijanš tura roſàš nelku puſchki un jauri ſmejahš. War redſet, ka wiſam eet toti labi un jauri.

Bet par to domà tobrihd wiſu wezaiš zeka beedriš? Nweeens to neſin, — wiſch neweenam paſchan neſtahſta ſawas domas. Daudis runà, ka wiſch neweenu reiſi neeſot peeminejš ſawu ſewu no wiſas behru deenas, ka wiſch, tapat kà agraf, behgot no kaudim, bet pawajari un wajarà leelako daču laika pawadot uſ upeš.

Bet garajòš ſeemas wakaròš Nemanas ſwejneeka iſtabinas logà ilgi ſpihd uguns, un puikſchi un meitaš, kaš garam ejot apſtahjahš pee loga, dſird garu, weenmułigu laſiſchamu. Uſ galda atrodahš aiwehrtà luhgſchanaš grahmatina, bet pahr wiſu noleezees, ſehſch ſlaktš, ſpehžigš zilwekš, firmu

bahrſdu, frunkainu peeri, un lehnam laſa luhgſchanaš. Žitu grahmatu Pahwils nepaſiſt, un laifam nekad ar tahm neeepaſiſſeeš, tapehž, kà tuwežà pilſehtinà grahmatas nepahrđod, bet no ſaimineem wiſas toti gruhti dabut, waj pawiſam neeepſehjami. Sawu grahmatiau no pirmahš lapas puſeš lihđſ pehdejai wiſch jau iſlaſiſiš trihš reiſeš un tagad ſahk zeturto. Tatſchu pehdejòš diwi gaddš wiſam laſiſchanaš atleek maſaf laika, tapehž ka uſ galda allaſch lepojahš weza, ſaploſita ahbeze, bet pee wiſas, uſ augſta frehſta, ſehſch Tawijanš un, eekehriš pirkſtuš ſawòš gaiſchajòš maids, tſchatti laſa:

„A . . . b—e—be . . . c—e—ce . . . d—e—de . . .“

Iſgahjuſcho ſeemu wiſch aiſgahja lihđſ burtam „A.“ bet par wafaru bij paſpehjiš gandrihš wiſu aiſmirſt. Tagad Pahwils wiſu atkal ſahka mah-žit no „b.“ Tawijanš tſchalo deeſgan ilgi, tad puika aiſmeeg, bet Pahwils ſahk pušbalſà laſti jawu luhgſchamu grahmatiau. Pehž tam maſa uguntina logà nodſeeſt uu wiſš zeemš eeſlihkſt dſità meegà. Bei retahš ſunu eereeſchanaš neweena dſiywa balſš netrauzè druhmahš naktš kluſumu, bet toteeſu ſkaidraſti dſirdamaš žitas ſkanaš.

Reiſehm ſeemuliš apſtaigà jawu walſti un ar le-daino roku klawè te pee weena, te pee otra loga. Reiſehm plojahš trafuliğà auka un ſwilpdama un taudama, dſenot ſneega ſupenaš, drahſchahš un riako par lauku žetu.

Edſiſhwotaji, peeraduſchi pee ſchihm ſkanahm, gul-meerigà, beſruhpiğà meegà, tikaſi weenš zilwekš ilgi newar aiſdarit ſawas notuſuſchahš aziš.

Turpat pee wiſa, tani paſchà gultà, atſtan gu-loſchà behrna meeriga elpoſchana, bet wiſch ſkatabš tumſà un klaufahš piſtahš wehtrāš meſchonigahš balſiš. Un reiſehm pee ſchihm balſim peeweenojahš wiſa karſtā, ſirniğà luhgſchana:

„Deewš! eſi ſchehlign wiſai grehžineezei! Deewš! eſi ſchehlign wiſai grehžineezei! Deewš! peedod wiſnai pehž Tawas leelaš ſchelaſtibāš!“

Uſtahſtiſiš Wilis.

Iſdewejs un atbilbigaiš redaktors: Dr. A. Bielenſtein.
Redaktors J. Weissmanis.

Доволено цензурою. Рига, 13-го Декабря 1899 г.

Drutats pee J. F. Steffenhagena un behla Jelgawā.